

MENKIBE: Melek ve Şeytan

Eshâb-ı kirâmdan Dıhye-i Kelbî “radıyallahü anh”, çok güzeldi. Cebrâil aleyhisselâm çok defa onun şeklinde Resûlullah “sallallahü aleyhi ve sellem” efendimize gelirdi. Yine bir gün, bu şekilde geldiğinde hazret-i Hasan ile hazret-i Hüseyin, hazret-i Dıhye zannedip yanına koştular, ceplerine ellerini sokup bir şey bulamadılar. Resûlullah efendimiz “aleyhissalatü vesselâm” buyurdu ki:

- Ey Cebrâil kardeşim! Onlar seni Dıhye sandılar. Dıhye ne zaman gelse hediye getirirdi. Bunları böyle alıştırdı. Onun için torunlarımın bu hareketini kabalık ve edepsizlik sayma!

Cebrâil aleyhisselâm bunu duyunca çok üzüldü ve “Dıhye, bunların yanına hediyesiz gelmiyor da, ben nasıl gelirim” deyip, hemen Cennet ni’metlerinden bir salkım üzüm ile bir narı getirip çocuklara verdi. Çocuklar hediyelerini alınca oynamaya devam ettiler. Bu sırada Mescidin kapısına ihtiyar, ak sakallı, elinde baston, toz toprak içerisinde biri geldi ve dedi ki:

- Açım, yiyecek bir şey verin.

Hazret-i Hasan ve hazret-i Hüseyin ellerindeki meyveleri götürüp verirken,

Cebrâil aleyhisselâm ayağa kalktı ve:

- Vermeyin o melûna! O şeytandır. Cennet ni’metleri ona yasaktır, dedi.

Sonra “Defol, oradan!” buyurup şeytanı kovdu.

Kaynak: Gençlerin Rehberi